നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 12 S.C.R. 557

എം.ആർ. വിനോദ

v.

എം.എസ്. സുശീലാമ്മ (മരണപ്പെട്ടു) നിയമപരമായ അവകാശികളും മറ്റുള്ളവരും

(2017 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2567)

2021 ഡിസംബർ 13

[ജസ്റ്റിസ് എൽ. നാഗേശ്വര റാവു, ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന]

ഹിന്ദു നിയമം: മിതാക്ഷര നിയമം – കർത്തയുടെ ധർമ്മങ്ങൾ – ഒഴിമുറി ആധാരത്തിന്റെ സാധുത - ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിന് മൂന്ന് ശാഖകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന – 1961 ഏപ്രിൽ 15-ന്, ഈ മൂന്ന് ശാഖകളിലെയും മുതിർന്ന അംഗങ്ങൾ ചേർന്ന്, ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തുക്കൾ പങ്കുവെച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഭാഗാധാരം തയ്യാറാക്കി – 1969 മാർച്ച് 13-ന്, രണ്ട് ശാഖകളിലെ മൂത്ത പുത്രന്മാർ, അവരുടെ ശാഖയുടെ ഓഹരികൾ 'പി' എന്ന് പേരുള്ള മൂന്നാമത്തെ ശാഖയുടെ തലവന് അനുകൂലമായി ഒരു ഒഴിമുറി ആധാരം മുഖേന വഴി കൈമാറി – 1994 നവംബർ 18-ന്, ഈ ശാഖയിലെ ഇളയ പുത്രന്മാരായ 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള വാദികൾ, ഒഴിമുറി ആധാരം റദ്ദായതും അസാധുവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു – കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ വിചാരണാകോടതി കേസ് തള്ളിക്കൊണ്ട് ഒഴിമുറി ആധാരം നിർവ്വഹിക്കാൻ 4-ാം പ്രതിക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്ന് വിധിച്ചു – ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി 4-ാം പ്രതിക്ക് ഒഴിമുറി ആധാരം തയ്യാറാക്കുവാൻ യോഗ്യതയില്ലെന്ന്

കണ്ടെത്തുകയും, അത് അസാധുവായിരുന്നതിനാൽ കേസിന് കാലഹരണ നിയമം ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു – എന്നാൽ ഹൈക്കോടതി ഒഴിമുറി ആധാരം ആദ്യം മുതലേ അസാധുവല്ലെന്നും കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്നും വിധിച്ചു – അപ്പീലിൽ, ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: കർത്തക്ക് ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത അംഗത്തിന്റെ അവിഭക്ത ഓഹരി ഉൾപ്പെടെയുള്ള കുടുംബസ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട് – അതിനാൽ, 1969 മാർച്ച് 13-ന് 4-ാം വാദി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വ്യക്തിയായിരുന്നത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂത്ത സഹോദരനായ 4-ാം പ്രതിക്ക് ഓഹരികൾ ഒഴിവാക്കി നൽകാൻ അവകാശമില്ല എന്ന വാദം തള്ളിക്കളഞ്ഞു – 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള വാദികളുടെ പിതാവ് 1967-ൽ മരിച്ചതിനാൽ, ആ ശാഖയുടെ കർത്ത എന്ന നിലയിൽ മൂത്ത സഹോദരനായ 4-ാം പ്രതിക്ക് മാത്രമേ പ്രസ്തുത ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ ശാഖയ്ക്ക് വേണ്ടി സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ – ഒരു കർത്തക്ക് കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അവിഭക്ത അംഗങ്ങളുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് ബാധകമാകുന്ന രീതിയിൽ, നിയമപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുവിന്റെ ഗുണത്തിനോ വേണ്ടി വില വാങ്ങി കുടുംബസ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയും – ഭാഗാധാരത്തിൽ, അവിഭക്ത കുടുംബമായിരുന്ന കാലത്ത്, "എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും" 32,000 രൂപയ്ക്ക് പണയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട് – ഒഴിമുറി ആധാരം എഴുതുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് തന്നെ കടം തിരിച്ചടച്ച് ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തുക്കൾ പണയത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നതും ഇരു കക്ഷികളും സമ്മതിച്ച കാര്യമാണ് – ഭ്രസൂചികയിൽ, 'പി' ആണ് സ്വത്ത് ഒഴിഞ്ഞുനൽകുകയും അദ്ദേഹത്തിന് അനുകൂലമായി അവകാശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തതെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് – 'പി'യുടെ ശാഖയുടെ അവകാശങ്ങളെയും താൽപ്പര്യങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമായിരുന്നു ഈ ഒഴിമുറി ആധാരം – കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള തെളിവുകൾ പ്രകാരം,

പണയ സ്വത്ത് വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി 'പി' ആണ് വലിയൊരു തുക ചെലവഴിച്ചതെന്നും, സ്വത്ത് വീണ്ടെടുക്കൽ കേസിലെ നിയമനടപടികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് അദ്ദേഹമായിരുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാണ് – മുഴുവൻ കുടുംബത്തിനും വേണ്ടിയാണ് 'പി' ഈ തുക നൽകിയത് - അതുകൊണ്ട്, 'പി' കടം തിരിച്ചടച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ ഒഴിമുറി നടന്നത് – മറ്റ ശാഖകളുടെ ഓഹരിയിൽപ്പെട്ടുപോയ സ്വത്തുക്കൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി ഗണ്യമായ തുക നൽകിയ 'പി'യുമായി കണക്കുകൾ തീർപ്പാക്കേണ്ടത് നിയമപരമായ ആവശ്യമായിരുന്നു – ഈ ഒഴിമുറി ആധാരം നിയമപരമായ ആവശ്യത്തിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബശാഖയുടെ സ്വത്തിന്റെ ഗ്രണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു – അതിനാൽ, ഒഴിമുറി ആധാരം റദ്ദായതും അസാധുവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കഴിയില്ല – കാലഹരണ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യത്തിൽ, മിതാക്ഷര നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള പൂർവ്വിക സ്വത്തുക്കൾ പിതാവ് കൈമാറ്റം ചെയ്തത് റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കേസിന്, സ്വത്തിന്റെ കൈവശം അന്യാധീനപ്പെട്ട് 12 വർഷത്തിനുള്ളിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യണം എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്ന കലഹരണ നിയമത്തിന്റെ പട്ടികയിലെ അനുച്ഛേദം 109 ആണ് ബാധകമാകുന്നത് – ഒഴിമുറി ആധാരം നിർവ്വഹിച്ച് ഏകദേശം 24 വർഷത്തിനുശേഷവും 3-ാം വാദി 1973-ൽ പ്രായപൂർത്തിയായി ഏകദേശം 21 വർഷത്തിന് ശേഷവും 1994-ലാണ് ഈ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തതെന്നതിനാൽ അനുച്ഛേദം 109 പ്രകാരം, ഈ കേസിന് കാലഹരണ തടസ്സം ബാധകമാകും.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു,

വിധി: 1. ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ ഒരു കർത്തക്ക്, ആ കുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത ഓഹരി ഉൾപ്പെടുന്ന അവിഭക്ത കുടുംബസ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും വിനിയോഗിക്കുവാനും സാധിക്കും. ഈ അവസ്ഥ

നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ, ഒരു അവകാശിക്ക് ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് കർത്തയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ തേടാൻ കഴിയില്ല. എങ്കിലും, കൈമാറ്റത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട്. കാരണം, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൈമാറ്റം മറ്റ് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതോ കോടതിയുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനക്ക് അതീതമോ അല്ല. രണ്ടാമത്തെ അവകാശം (ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം) അനാവശ്യമായ ബാധ്യതകളിൽ നിന്ന് മുക്തമായി കുടുംബസ്വത്തിൽ ഒരു ഓഹരി അവകാശപ്പെടാനുള്ള അവകാശമാണ്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ അവകാശം (ഇടപെടാനുള്ള അവകാശം) കുടുംബകാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഇടപെടാനുള്ള അവകാശമാണ്. മേൽപറഞ്ഞ നിയമതത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഒഴിമുറി ആധാരം നടപ്പിലാക്കുന്ന സമയത്ത് തങ്ങളുടെ അമ്മ സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവായി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, നാലാം പ്രതിയായ മൂത്ത സഹോദരന് തങ്ങളുടെ ശാഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കാനും, അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അവകാശമോ അധികാരമോ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് മൂന്നാം ഹർജിക്കാരന് വാദിക്കാൻ കഴിയില്ല. മൂന്നാം ഹർജിക്കാരന്റെ പിതാവ് 1967-ൽ മരിച്ചതിനാൽ, ആ ശാഖയിലെ മൂത്ത സഹോദരനായ നാലാം പ്രതിക്ക് മാത്രമാണ്, ആ ശാഖയുടെ കർത്താവ് എന്ന നിലയിൽ, ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ ശാഖയ്ക്ക് വേണ്ടി സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നത്. [13, 17 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ] [565- F- H-; 566 – A; 569 – C]

ശ്രീ നാരായൺ ബാലും മറ്റുള്ളവരും v. ശ്രീധർ സൂതരും മറ്റുള്ളവരും **(1996) 8 SCC 54 : [1996] 1 SCR 999;** സുനിൽ കുമാറും മറ്റൊരാളും v. രാം പ്രകാശും മറ്റുള്ളവരും **(1988) 2 SCC 77 : [1988] 2 SCR 623;** ഭഗവാൻ ദയാൽ (മരണപ്പെട്ടു) അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികളും നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളുമായ ബൻസ്ഗോപാൽ ദുബെയും മറ്റൊരാളും v. എം.എസ്.ടി. രേവതി ദേവി (മരണപ്പെട്ടു) അവരുടെ മരണശേഷം, അവരുടെ മകൾ

എം.എസ്.ടി. ദയാവതി **[1962] 3 SCR 440;** എം. അറുമുഖം v. അമ്മണിയമ്മാളും മറ്റുള്ളവരും **(2020) 11 SCC 103 : [2020] 1 SCR 41** – ആശ്രയിച്ചു.

സുദർശനം മൈസ്തി v. നരസിംഹലു മൈസ്തിയും മറ്റൊരാളും **1901 SCC OnLine Mad 91** – ശരിവെച്ചു.

2. ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ, കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കിടയിലെ ഐക്യമില്ലായ്മ കാരണം, അംഗങ്ങൾ കൂട്ടുകുടുംബ പദവിയിൽ നിന്ന് വേർപിരിയാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്ന് ഭാഗപത്രം, ലക്ഷ്യരേഖ പി-1, വ്യക്തമാക്കുന്നു. കൂട്ടുകുടുംബ പദവിയിലിരിക്കെ, 'എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും' ഒടുക്കേണ്ട ആകെ ലോൺ തുകയായ 32,000/- രൂപയ്ക്ക് ഒരു 'S' ന്റെ പേർക്ക് ഈടട് വെച്ചിരുന്നു എന്ന് ഭാഗപത്രം, ലക്ഷ്യരേഖ പി-1, വ്യക്തമാക്കുന്നു. പണയം തീർക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചത് 'പി' ആണെന്നും, പണയമോചന വ്യവഹാരത്തിലെ നിയമപരമായ നടപടികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തത് അദ്ദേഹമാണ് എന്നും രേഖകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. 1961 ഏപ്രിൽ 15-ലെ ഭാഗപത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് പോലെ, കുടുംബത്തിലെ "എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും" ഈടട് വെച്ചിരുന്നതിനാൽ, 'പി' നടത്തിയ ഈ തിരിച്ചടവ് മുഴുവൻ കുടുംബത്തിനും പ്രയോജനകരമായി മാറി. അതനുസരിച്ച്, 1961 ഏപ്രിൽ 15-ലെ ഭാഗപത്രത്തിൽ (ലക്ഷ്യരേഖ പി-1) കാണുന്നത് പോലെ മൂന്ന് ശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ധാരണയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, 'പി' ഏറ്റെടുത്ത കടം തിരിച്ചടച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലമായിട്ടാണ് 'എം.ആർ' ഉം 'എം.പി.' യും 'പി' യ്ക്ക് അനുകൂലമായി ഈ ഒഴിമുറി നടത്തിയത്. 'എം.ആർ' ശാഖയ്ക്ക് വീതം വെച്ച സ്വത്തുക്കൾ പണയത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഗണ്യമായ തുക നൽകിയ 'പി' യ്ക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള കടം തീർപ്പാക്കേണ്ടത് നിയമപരമായ ആവശ്യകതയായിരുന്നതിനാൽ, 'എം.ആർ.' ന് തന്റെ ശാഖയുടെ കാര്യനിർവ്വാഹകൻ എന്ന നിലയിലുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് സ്വത്തിലെ ഓഹരി ഒഴിമുറിയായി നല്കാൻ യോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. [22, 28 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ] [573 – A- B; 574 – F- H; 575 – A – B].

തമ്മ വെങ്കട സുബ്ബമ്മ (മരണപ്പെട്ടു) നിയമപരമായ പ്രതിനിധി v. തമ്മാ രട്ടമ്മയും മറ്റുള്ളവരും **(1987) 3 SCC 294 : [1987] 3 SCR 236** – ആശ്രയിച്ചു.

3. കാലഹരണം സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തിൽ, മിതാക്ഷര നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന

പാരമ്പര്യ സ്വത്ത് സംബന്ധിച്ച്, പിതാവ് നടത്തിയ അന്യാധീനപ്പെടുത്തൽ റദ്ദാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള വ്യവഹാരത്തിനാണ് അനുച്ഛേദം 109 ബാധകമാകുന്നത്. അനുച്ഛേദം 109 അനുസരിച്ച്, സ്വത്തിന്റെ കൈവശം അന്യാധീനപ്പെട്ട് 12 വർഷത്തിനുള്ളിൽ അത്തരം വ്യവഹാരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കണം. ഈ കോടതി അനുച്ഛേദം 109 പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഒഴിമുറി ആധാരം (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2) പട്ടേൽ മെല്ലെഗൗഡ ശാഖക്കനുകൂലമായി നാലാം പ്രതിയുടെ പേർക്ക് നിർവ്വഹിച്ച് ഏകദേശം 24 വർഷത്തിനുശേഷവും 3-ാം വാദി 1973-ൽ പ്രായപൂർത്തിയായി ഏകദേശം 21 വർഷത്തിന് ശേഷവും 1994-ലാണ് ഈ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തതെന്നതിനാൽ അനുച്ഛേദം 109 പ്രകാരം, ഈ കേസിന് കാലഹരണ തടസ്സം ബാധകമാകും. ഈ കാരണത്താൽ തന്നെ, അനുച്ഛേദം 58 പ്രകാരം വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം സിദ്ധിച്ച തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ഇത് ഫയൽ ചെയ്തത് എന്നതിനാലും അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം, കരണമോ വിധിയോ റദ്ദാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ കരാർ അസാധുവാക്കാനോ വാദികൾക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന വസ്തുതകൾ ആദ്യമായി അവരുടെ അറിവിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ഈ വ്യവഹാരം സമർപ്പിച്ചത് എന്നതിനാലും കാലഹരണ നിയമത്തിലെ നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 58, 59 എന്നിവ പ്രകാരവും വ്യവഹാരം കാലഹരണപ്പെട്ടും. തങ്ങൾ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് രണ്ട് മാസം മുമ്പ് വരെ തങ്ങളുടെ മൂത്ത സഹോദരനായ നാലാം പ്രതി ഒഴിമുറി ആധാരം എഴുതിക്കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് അറിയില്ലായിരുന്നു എന്നും അജ്ഞരായിരുന്നു എന്നുമുള്ള വാദികളുടെ പ്രകടവും വ്യാജവുമായ വാദം ഹൈക്കോടതി ശരിയായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. [ഖണ്ഡിക 33] [576-F- H; 577- A]

കെഹാർ സിംഗ് (മരണപ്പെട്ടു) നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളും മറ്റുള്ളവരും v. നചിത്തർ കൗറും മറ്റുള്ളവരും **(2018) 14 SCC 445 : [2018] 9 SCR 986** – **ആശ്രയിച്ചു.**

മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമം, 22-ാം പതിപ്പ് – പരാമർശിച്ചു.

<u>ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ</u>

[1996] 1 SCR 999	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 12**
[1988] 2 SCR 623	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 13**
[1962] 3 SCR 440	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 14**
[2020] 1 SCR 41	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 16**
[1987] 3 SCR 236	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 18**
[2018] 9 SCR 986	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 21**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2017 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2567. ബാംഗ്ലൂരിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതി 2006 ലെ RSA നമ്പർ 1989 ൽ 19.11.2008 ന് നൽകിയ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ശ്രീമതി. സൃഷ്ടി അഗ്നിഹോത്രി, ശ്രീമതി. കെ. വി. ഭാരതി ഉപാധ്യായ, ശ്രീമതി. സഞ്ജന ഗ്രേസ് തോമസ് എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

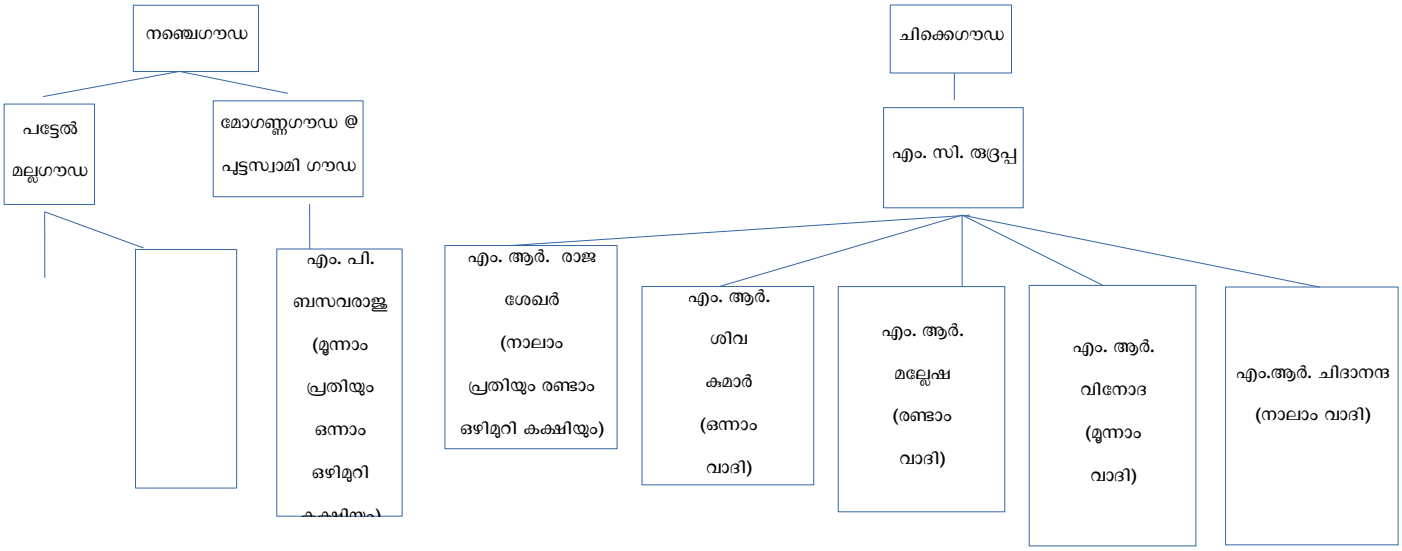
യതീഷ്, ഇ. സി. വിദ്യാസാഗർ, അഫ്താബ് അലി ഖാൻ, രാജേഷ് മഹാളെ, എന്നീ

അഭിഭാഷകർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിവിധി പ്രസ്താവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന.

സൗകര്യത്തിനായി, ഈ അപ്പീലിന് കാരണമായ കേസ് ഫയൽ ചെയ്ത സമയത്തെ കുടുംബവൃക്ഷം താഴെ നല്കിയിരിക്കുന്നു.

കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള കക്ഷികളെ മേൽ പട്ടിക പ്രകാരം പരാമർശിക്കുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ പല കക്ഷികളും മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളാണ് അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്നും കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നു.

2. 1961 ഏപ്രിൽ 15-ന്, അന്തരിച്ച ചിക്കെഗൗഡയുടെ മകനായ എം.സി. രുദ്രപ്പയും, അന്തരിച്ച നഞ്ചെഗൗഡയുടെ മകനായ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയും മൊഗണ്ണഗൗഡ @

പുട്ടസ്വാമിഗൗഡയും തങ്ങളുടെ അതത് ശാഖകളിലെ മൂത്ത അംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ, ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തുക്കൾ ഈ മൂന്ന് ശാഖകൾക്കിടയിൽ പങ്കിട്ടെടുത്തുകൊണ്ട് ലക്ഷ്യരേഖ പി-1 ഭാഗാധാരം തയ്യാറാക്കി. പ്രസ്തുത ഭാഗാധാരമായ ലക്ഷ്യരേഖ പി 1 അതുവഴി അവിഭക്ത പങ്കിടീട്ട് ആധാരമായ എക്സിബിറ്റ് പി-1-ന്റെ സാധുതയും നിയമപരതയും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്, അത് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല.

3. 1967-ൽ അന്തരിച്ച എം.സി. രുദ്രപ്പയുടെ അഞ്ച് മക്കളിൽ മൂത്തയാളായ എം.ആർ. രാജശേഖറും, അന്തരിച്ചുപോയതായി കരുതുന്ന മൊഗണ്ണഗൗഡ @ പുട്ടസ്വാമിഗൗഡയുടെ ഏക മകനായ എം.പി. ബസവരാജുവും, 1969 മാർച്ച് 13-ന്, മദനേഹള്ളി വില്ലേജിലെ സർവേ നമ്പർ 29-ൽ ഉൾപ്പെട്ട 6 ഏക്കർ 34 ഗുണ്ട സ്ഥലത്തിന്റെ (കേസിന് ആസ്പദമായ സ്വത്ത്) ഒരു ഒഴിമുറി ആധാരം പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡക്ക് അനുകൂലമായി എഴുതി നൽകി. അതാണ് ലക്ഷ്യരേഖ പി-2.

4. 1994 നവംബർ 18-ന്, അന്തരിച്ച എം.സി. രുദ്രപ്പയുടെ ഇളയ പുത്രന്മാരായ എം.ആർ. ശിവകുമാർ (1-ാം വാദി), എം.ആർ. മല്ലേഷ (2-ാം വാദി), എം.ആർ. വിനോദ (3-ാം വാദി), എം.ആർ. ചിദാനന്ദ (4-ാം വാദി) എന്നിവർ ചേർന്ന് ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ മൂത്ത സഹോദരനായ എം.ആർ. രാജശേഖർ (4-ാം പ്രതി), കസിനായ എം.പി. ബസവരാജു (3-ാം പ്രതി) എന്നിവർ ചേർന്ന് മൂത്ത അമ്മാവൻ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡക്ക് അനുകൂലമായി എഴുതി നൽകിയ 1969 മാർച്ച് 13-ലെ ഒഴിമുറി ആധാരം (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2) റദ്ദായതും അസാധുവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആവശ്യം. പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡ മരണപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ എം. ശാന്തപ്പ, എച്ച്. എം. പുട്ടപ്പ എന്നിവരെ 1-ഉം 2-ഉം പ്രതികളായി കക്ഷി ചേർത്തു.

5. ചുരുക്കത്തിൽ, 1969 മാർച്ച് 13-ന് 4-ാം വാദി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത

വ്യക്തിയായിരുന്നതിനാൽ, അവരുടെ മൂത്ത സഹോദരനായ 4-ാം പ്രതി എം.ആർ. രാജശേഖറിന് ഓഹരികൾ ഒഴിമുറി നൽകാൻ അവകാശമില്ലായിരുന്നു എന്ന് അന്യായത്തിൽ പറയുന്നു[1]. 1969 മാർച്ച് 13-ലെ ഒഴിമുറി ആധാരം (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2) അസാധുവായതിനാൽ, സ്വത്ത് കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ തുടരുകയാണെന്നും അത് അവർക്കിടയിൽ തുല്യമായി ഭാഗം വെക്കണം എന്നും അവർ വാദമുന്നയിച്ചു.

6. ഒഴിമുറി ആധാരം സാധുവാണെന്നും, കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട് 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള പ്രതികൾ കേസിനെ എതിർത്തു.

7. കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടതിനാൽ വിചാരണ കോടതി കേസ് തള്ളുകയും, ശാഖയിലെ മൂത്ത പുരുഷാംഗം എന്ന നിലയിൽ 4-ാം പ്രതിക്ക് തങ്ങളുടെ ശാഖയ്ക്ക് വേണ്ടി ഒഴിമുറി ആധാരം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും വിധിച്ചു.

8. ഒന്നാം അപ്പീലിൽ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജ്, വിധി നൽകുകയും, 4-ാം പ്രതിക്ക് ഒഴിമുറി ആധാരം നിർവ്വഹിക്കാൻ യോഗ്യതയില്ലായിരുന്നു എന്നും, പ്രസ്തുത ആധാരം അസാധുവായതിനാൽ കേസിന് കാലഹരണ നിയമം ബാധകമല്ലെന്നും വിധിച്ചു.

9. 1-ാം പ്രതിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ നൽകിയ 2006 ലെ റെഗുലർ സെക്കൻഡ് അപ്പീൽ നമ്പർ 1989-ൽ, ബാംഗ്ലൂരിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതി 2008 നവംബർ 19 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായം അവർക്ക് അനുകൂലമായി. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ ഒഴിമുറി ആധാരം ആദ്യം മുതൽക്കേ അസാധു അല്ലെന്നും, 1963-ലെ

[1] അന്യായം അനുസരിച്ച്, 4-ാം വാദി ഒഴികെ മറ്റെല്ലാ വാദികളും ഒഴിമുറി ആധാരം എഴുതി നൽകുന്ന സമയത്ത് പ്രായപൂർത്തിയായവരായിരുന്നു. നാല് വാദികളുടെയും ജനന വർഷത്തിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളതായി നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും, നിലവിലെ ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇത് കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നില്ല.

ലിമിറ്റേഷൻ നിയമത്തിലെ, ഷെഡ്യൂളിലെ അനുച്ഛേദം 58, 59 എന്നിവയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള മൂന്ന് വർഷക്കാലയളവിന് ശേഷമാണ് വ്യവഹാരം സമർപ്പിച്ചതെന്നതിനാൽ അത് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്നും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. സ്വത്ത് കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ മൂന്ന് ശാഖകളുടേതല്ലാതായിത്തീർന്നതിനാൽ ഭാഗം വെക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷയും തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

10. ഈ തീരുമാനത്തിൽ അതൃപ്തനായാണ്, 3-ാം വാദി ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചത്. ഈ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യാത്ത 1-ാം വാദി (അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയാണ് ഇപ്പോൾ ഉള്ളത്), 2-ാം വാദി, 4-ാം വാദി എന്നിവർ 8 ഉം 9 ഉം 10 ഉം നാമമാത്ര എതിർകക്ഷികളാണ്. 1-ാം പ്രതിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ 1 മുതൽ 4 വരെ എതിർകക്ഷികളായും, 2-ാം പ്രതിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധി 5-ാം എതിർകക്ഷിയായും, 4-ാം പ്രതി 7-ാം എതിർകക്ഷിയായും ഈ അപ്പീലിൽ കക്ഷി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. 6-ാം എതിർകക്ഷിയായ 3-ാം പ്രതിയെ കക്ഷിനിരയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കി.

11. ഒഴിമുറി ആധാരത്തിന്റെ സാധുത പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, 4-ാം വാദി കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ ഒരവകാശിയായിരുന്നതിനാൽ, 4-ാം പ്രതി 1969 മാർച്ച് 13-ന് **ഒഴിമുറി ആധാരം (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2)** എഴുതി നൽകിയ സമയത്ത് അദ്ദേഹം പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ആളായിരുന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ[2], ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത്

[2] അപ്പീൽവാദി, തന്റെ പ്രത്യേകാനുമതി ഹർജിയിലെ ഗ്രൗണ്ട് (DD)-യിൽ, ഒഴിമുറി ആധാരം എഴുതി നൽകുന്ന സമയത്ത് താൻ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നു. കൂടാതെ, മറുപടി സത്യവാങ്മൂലത്തിലെ 11-ാം ഖണ്ഡികയിലും അപ്പീൽവാദി, ഒഴിമുറി ആധാരം എഴുതി നൽകുന്ന സമയത്ത് താൻ പ്രായപൂർത്തിയായിരുന്നില്ല എന്ന് പറയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കുറിപ്പ് 1 കാണുക.

കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശാഖാ തലവന്റെ/കർത്തയുടെ അവകാശവും അധികാരവും വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

12. ഹിന്ദു നിയമത്തിന്റെ ഈ വശം സുവ്യക്തമാണ്. **ശ്രീ നാരായൺ ബാലും മറ്റുള്ളവരും v. ശ്രീധർ സൂതരും മറ്റുള്ളവരും**[3] എന്ന കേസിൽ, 1956-ലെ ഹിന്ദു മൈനോരിറ്റി ആൻഡ്

[3] (1996) 8 SCC 54.

ഗാർഡിയൻഷിപ്പ് നിയമത്തിന്റെ ('എച്ച്.എം.ജി. നിയമം') 6[4], 8[5] എന്നീ വകുപ്പുകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി, ഈ രണ്ട് വകുപ്പുകൾ ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് കാണേണ്ടതില്ലെന്നും മറിച്ച് യോജിപ്പോടും പരസ്പര ബന്ധത്തോടെയും വായിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിധിച്ചു. അങ്ങനെ വായിക്കുമ്പോൾ, എച്ച്.എം.ജി. നിയമം ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിലുള്ള പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത ഓഹരിക്ക്

---

[4] 6. ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഹിന്ദു വ്യക്തിയുടെ സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരികൾ.

ഒരു ഹിന്ദു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളിലും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും (അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ അവിഭക്ത ഓഹരി ഒഴികെ) ഉള്ള സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരികൾ താഴെ പറയുന്നവരാണ്:

(എ) ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെയോ അവിവാഹിതയായ പെൺകുട്ടിയുടെയോ കാര്യത്തിൽ— പിതാവും, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം മാതാവും: എങ്കിലും, അഞ്ച് വയസ്സ് പൂർത്തിയാക്കാത്ത ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സംരക്ഷണം സാധാരണയായി മാതാവിനോടൊപ്പമായിരിക്കും.

(ബി) അവിവാഹിതരായ ഒരു അവിഹിത ബന്ധത്തിലെ ആൺകുട്ടിയുടെയോ പെൺകുട്ടിയുടെയോ കാര്യത്തിൽ— മാതാവും, അവർക്ക് ശേഷം പിതാവും.

(സി) വിവാഹിതയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ— ഭർത്താവ്.

ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയും ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല, എങ്കിൽ:

(എ) അദ്ദേഹം ഹിന്ദുമതം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) അദ്ദേഹം ഒരു യോഗിയായി (യതി അല്ലെങ്കിൽ സന്യാസി) മാറുകയോ, സന്യാസി (വാനപ്രസ്ഥം) ആയി ലോകം പൂർണ്ണമായും എന്നെന്നേക്കുമായി ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ.

വിശദീകരണം: ഈ വകുപ്പിൽ, "പിതാവ്", "മാതാവ്" എന്നീ പദങ്ങളിൽ രണ്ടാനച്ഛനും രണ്ടാനമ്മയും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.

[5] 8. സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിയുടെ അധികാരങ്ങൾ

സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിയെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് വ്യക്തമാണ്. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു ഹിന്ദു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിഗത സ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമാണ് സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിയെ വകുപ്പ് 8-ൽ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. ഈ വകുപ്പിലാണ് സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിയുടെ അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിഗത ഓഹരി

---

(1) ഒരു ഹിന്ദു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിക്ക്, ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രയോജനത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വത്ത് വകകളുടെ വീണ്ടെടുക്കൽ, സംരക്ഷണം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രയോജനം എന്നിവയ്ക്കായി അവശ്യമായതോ യുക്തിസഹവും ഉചിതവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട്; എന്നാൽ രക്ഷാധികാരിക്ക് ഒരു കാരണവശാലും വ്യക്തിപരമായ ഉടമ്പടി വഴി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയില്ല.

(2) സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരി കോടതിയുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പാടില്ല:

(എ) പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാവര സ്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം പണയം വെക്കുകയോ, ചാർജ് ചെയ്യുകയോ, വിൽക്കുകയോ, ദാനം ചെയ്യുകയോ, കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) അത്തരം സ്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കൂടുതലുള്ള കാലാവധിക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് പ്രായപൂർത്തിയാകുന്ന തീയതിക്ക് ശേഷം ഒരു വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കാലാവധിക്കോ പാട്ടത്തിന്

ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയാൻ വേണ്ടി, സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരി പ്രസ്തുത സ്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് കോടതിയുടെ അനുമതി തേടണമെന്ന് എച്ച്.എം.ജി. നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അത് ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള കർത്തയുടെയോ ശാഖാ തലവന്റെയോ അവകാശത്തെ

നൽകുന്നത്.

(3) ഉപവകുപ്പ് (1) അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (2) എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി, ഒരു സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരി നടത്തുന്ന സ്ഥാവര സ്വത്തിന്റെ ഏതൊരു വിനിയോഗവും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന ഏതൊരാളുടെയോ ആവശ്യപ്രകാരം അസാധുവാക്കാവുന്നതാണ്.

(4) അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് പ്രകടമായ പ്രയോജനത്തിനോ വേണ്ടി അല്ലാതെ, ഉപവകുപ്പ് (2)-ൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഒരു കോടതിയും സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിക്ക് അനുമതി നൽകാൻ പാടില്ല.

(5) ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം കോടതിയുടെ അനുമതി നേടുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയ്ക്ക്, 1890-ലെ രക്ഷാധികാരികളും വാർഡുകളും നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 29 പ്രകാരം കോടതിയുടെ അനുമതി നേടുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയായി കണക്കാക്കി, ആ നിയമം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ബാധകമാകുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും:

(എ) അപേക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടികൾ, ആ നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 4-എയുടെ അർത്ഥത്തിൽ, ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതാണ്;

(ബി) കോടതി ആ നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 31-ലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (2), (3), (4) എന്നിവയിൽ വ്യക്തമാക്കിയ നടപടിക്രമം പാലിക്കുകയും കോടതിക്ക് അവയിൽ വ്യക്തമാക്കിയ അധികാരങ്ങൾ

ബാധിക്കുന്നില്ല. സെക്ഷൻ 12[6] പ്രകാരം, ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഓഹരിക്ക് സാധാരണയായി രക്ഷാധികാരിയെ നിയമിക്കേണ്ടതില്ല. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവിഭക്ത ഓഹരിയുള്ള കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിന്റെ വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരംഗം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ മാത്രം ഒരു രക്ഷാധികാരിയെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല,

---

ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും; ഒപ്പം

(സി) ഈ വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (2)-ൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സ്വാഭാവിക രക്ഷാധികാരിക്ക് അനുമതി നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെതിരെ, സാധാരണയായി ആ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്കെതിരെ അപ്പീൽ നൽകുന്ന കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകാവുന്നതാണ്.

(6) ഈ വകുപ്പിൽ "കോടതി" എന്നാൽ, സിറ്റി സിവിൽ കോടതി, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ജില്ലാ കോടതി, അല്ലെങ്കിൽ 1890-ലെ രക്ഷാധികാരികളും വാർഡുകളും നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 4-എ പ്രകാരം അധികാരം നൽകപ്പെട്ട കോടതി എന്നിവയിൽ, ഏത് കോടതിയുടെ പ്രാദേശിക അധികാരിതക്കുള്ളിലാണോ അപേക്ഷ നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാവര സ്വത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്, ആ കോടതിയാണ്. ഒന്നിലധികം കോടതികളുടെ അധികാരിതക്കുള്ളിൽ സ്ഥാവര സ്വത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സ്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്ത് അധികാരിതയുള്ള കോടതി എന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

[6] 12. കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത ഓഹരിക്ക് രക്ഷാധികാരിയെ നിയമിക്കേണ്ടതില്ല

ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിൽ അവിഭക്ത ഓഹരി ഉണ്ടാവുകയും, ആ സ്വത്ത് കുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരംഗത്തിന്റെ

കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രായപൂർത്തിയായ കുടുംബാംഗം പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ ആകാം, അത് കർത്ത തന്നെ ആകണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, കർത്തയോ കുടുംബത്തിലെ മുതിർന്ന തലവനോ ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒന്നോ അതിലധികമോ അവകാശികൾ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിമാരാണെങ്കിൽ പോലും ഒരു ഹിന്ദു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ രക്ഷാധികാരി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് കോടതിയുടെ അനുമതി തേടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന എച്ച്.എം.ജി. നിയമത്തിന്റെ സെക്ഷൻ 8 ബാധകമാകില്ല. 6, 12 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യക്തമായ നിബന്ധനകൾ കാരണം, ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവിഭക്ത ഓഹരിയുണ്ടെങ്കിൽ പോലും കർത്താവോ കുടുംബത്തലവനോ ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് വിൽക്കുകയോ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ സെക്ഷൻ 8 ബാധകമാകില്ല എന്നതാണ് ഇതിന് കാരണം. **ശ്രീ നാരായൺ ബാൽ** (മേൽപ്പരാമർശം) ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു:

> "5. ഒരു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തിലെ ഹിന്ദു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത ഓഹരിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മുകളിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞ

കൈകാര്യകർതൃത്വത്തിൽ (management) ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത്തരം അവിഭക്ത ഓഹരിക്ക് വേണ്ടി പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക് രക്ഷാധികാരിയെ നിയമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

എങ്കിലും ഈ വകുപ്പിലെ യാതൊന്നും തന്നെ, അത്തരം ഓഹരികൾ സംബന്ധിച്ച് രക്ഷാധികാരിയെ നിയമിക്കാനുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരിതയെ ബാധിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കരുത്.

വ്യവസ്ഥകൾ ഒരേ ചരടിലെ മുത്തുകളാണ്. അവയെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ച് ഒരൊറ്റ കാഴ്ചയിൽ, ഒരേസമയം കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ വ്യവസ്ഥയേയും, പ്രത്യേകിച്ചും വകുപ്പ് വകുപ്പ് 8 നെ, ഒറ്റപ്പെട്ട് കാണാൻ കഴിയില്ല... ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബം എന്നത് സ്വയം ഒരു നിയമപരമായ സ്ഥാപനമാണ്. അത് അതിന്റെ കർത്താ വഴിയും, ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന കുടുംബത്തിലെ മറ്റ് പ്രായപൂർത്തിയായ അംഗങ്ങൾ വഴിയും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുള്ളതാണ്. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 6, 12 എന്നിവയുടെ വ്യക്തമായ നിബന്ധനകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത ഓഹരി ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, കർത്താവ് ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്ത് വിൽക്കുകയോ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ സെക്ഷൻ 8 ബാധകമാകില്ല...”

13. അതിനാൽ, ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ ഒരു കർത്തക്ക്, ആ കുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത ഓഹരി ഉൾപ്പെടുന്ന അവിഭക്ത കുടുംബസ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും വിനിയോഗിക്കുവാനും സാധിക്കും. അതുകൊണ്ട്, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു വ്യക്തി ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിനുവേണ്ടി സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാനും വിൽക്കാനുമുള്ള കർത്തയുടെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് 3-ാം വാദി/അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വാദം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. കാരണം, ഒരു ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ അവകാശിക്ക് കുടുംബകാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഇടപെടാൻ അവകാശമില്ല[7]. ഈ അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ, ഒരു അവകാശിക്ക് ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് കർത്തയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ തേടാൻ കഴിയില്ല. എങ്കിലും, കൈമാറ്റത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ

[7] സുനിൽ കുമാറും മറ്റൊരാളും v. രാം പ്രകാശ്ും മറ്റുള്ളവരും, (1988) 2 SCC 77.

അവകാശമുണ്ട്. കാരണം, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൈമാറ്റം മറ്റ് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതോ കോടതിയുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനക്ക് അതീതമോ അല്ല. രണ്ടാമത്തെ അവകാശം (ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം) അനാവശ്യമായ ബാധ്യതകളിൽ നിന്ന് മുക്തമായി കുടുംബസ്വത്തിൽ ഒരു ഓഹരി അവകാശപ്പെടാനുള്ള അവകാശമാണ്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ അവകാശം (ഇടപെടാനുള്ള അവകാശം) കുടുംബകാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഇടപെടാനുള്ള അവകാശമാണ്. കൈമാറ്റത്തെ ഏതൊക്കെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാം എന്ന് ഈ കോടതി പിന്നീട് പരിശോധിക്കുന്നതാണ്.

14. ഒരു ഹിന്ദു കുടുംബത്തിൽ നിരവധി ശാഖകൾ ഉണ്ടാകാം. ഹിന്ദു നിയമപ്രകാരം, ഓരോ ശാഖയെയും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു യൂണിറ്റായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. അതിലെ ഏറ്റവും മൂത്ത അംഗം, ആ വലിയ ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിനുള്ളിൽ അതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പിതാവിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ശാഖയിലെ ഏറ്റവും മുതിർന്ന അംഗത്തിനും, കർത്തയായി പ്രവർത്തിക്കാനും ആ പദവിയിൽ ശാഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കാനും അവകാശമുണ്ട്. **ഭഗവാൻ ദയാൽ (മരണപ്പെട്ടു) അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികളും നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളുമായ ബൻസ്ഗോപാൽ ദുബെയും മറ്റൊരാളും v. എം.എസ്.ടി. രേവതി ദേവി (മരണപ്പെട്ടു) അവരുടെ മരണശേഷം, അവരുടെ മകൾ എം.എസ്.ടി. ദയാവതി**[8] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി നിയമപരമായ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കിയത് ഇപ്രകാരമാണ്:

> "47. മെയ്നിന്റെ ഹിന്ദു നിയമം, 11-ാം പതിപ്പിൽ, നിയമപരമായ നിലപാട് ഭംഗിയായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് (പേജ് 347):

[8] (1962) 3 SCR 440.

"ഒരു കുടുംബം അവിഭക്തമായി തുടരുന്നിടത്തോളം കാലം, അതിലെ രണ്ടോ അതിലധികമോ അംഗങ്ങൾക്ക്, അവർ വ്യത്യസ്ത ശാഖകളിലോ ഒരേ ശാഖയിലോ ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ പോലും, അവർ നിയമത്തിന്റെ കണ്ണിൽ പ്രത്യേക സ്വതന്ത്ര യൂണിറ്റുകളല്ല; എന്നാൽ ഒരു ശാഖയിലെ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഉപശാഖയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഒരു വലിയ കോർപ്പറേറ്റ് കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ വ്യതിരിക്തവും പ്രത്യേകവുമായ ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് യൂണിറ്റ് രൂപീകരിക്കാനും അതുപോലെ സ്വത്ത് കൈവശം വെക്കാനും കഴിയും. അത്തരം സ്വത്ത് ആ ശാഖയിലെ അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തായിരിക്കും, എന്നാൽ വലിയ കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ച് അത് ആ ശാഖയുടെ പ്രത്യേക സ്വത്തായിരിക്കും.

മിതാക്ഷര നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള ഒരു അവിഭക്ത ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ അവിഭക്ത സ്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒഴികെ, ജോയിന്റ് ടെനൻസി (ഒന്നിലധികം ആളുകൾക്ക് തുല്യമായി ഒരുമിച്ചുള്ള കൈവശാവകാശം) എന്ന ആശയം ഹിന്ദു നിയമത്തിന് അജ്ഞാതമാണ്."

നിയമവശം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കാം: കൂട്ടുദായകൻ എന്നത് ഹിന്ദു നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്, പുനഃസംയോജനത്തിന്റെ കേസിലൊഴികെ കക്ഷികളുടെ ഉടമ്പടിയിലൂടെ അത് സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇത് ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് ബോഡി അഥവാ കുടുംബ യൂണിറ്റ് ആണ്. നിയമവും ഒരു കുടുംബശാഖയെ ഒരു ഉപ കോർപ്പറേറ്റ് ബോഡിയായി അംഗീകരിക്കുന്നു. ഈ കുടുംബ യൂണിറ്റ്, വലുതായാലും ചെറുതായാലും, അതിന് നിയമം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പരിമിതികൾക്ക് വിധേയമായി കുടുംബസ്വത്ത് നേടാനും, കൈവശം വെക്കാനും, കൈകാര്യം ചെയ്യാനും കഴിയും. സാധാരണയായി, മാനേജർ അല്ലെങ്കിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പ്രകടമായോ സൂചിതമായോ ഉള്ള സമ്മതത്തോടെ

മറ്റേതെങ്കിലും അംഗത്തിനോ അംഗങ്ങൾക്കോ നിയമം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പരിമിതികൾക്ക് വിധേയമായി, കുടുംബത്തിന് വേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി ബിസിനസ്സ് നടത്താനും സ്വത്ത് നേടാനും കഴിയും. അത്തരം ബിസിനസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്ത് കുടുംബത്തിന്റേതായിരിക്കും..."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

1901-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി **സുദർശനം മൈസ്തി v. നരസിംഹലു മൈസ്തിയും മറ്റൊരാളും**[9] എന്ന കേസിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"...എന്നാൽ, ഒരു കുടുംബം അവിഭക്ത യൂണിറ്റായി നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, അതിലെ രണ്ടോ അതിലധികമോ അംഗങ്ങൾക്ക് — അവർ വ്യത്യസ്ത ശാഖകളിലോ ഒരേ ശാഖയിലോ ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ പോലും — ഒരു പ്രത്യേക സ്വതന്ത്ര യൂണിറ്റായി നിയമപരമായ നിലനിൽപ്പ് ഉണ്ടാകില്ല; എന്നാൽ ഒരു ശാഖയിലെ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഉപശാഖയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്ക് വലിയ കോർപ്പറേറ്റ് യൂണിറ്റിനുള്ളിൽ വ്യതിരിക്തവും പ്രത്യേകവുമായ ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് യൂണിറ്റായി രൂപപ്പെടാനും അതുപോലെ സ്വത്ത് കൈവശം വെക്കാനും കഴിയും. ഒരു കുടുംബ ശാഖക്ക് സ്വത്ത് ലഭിക്കുകയും ആ ശാഖക്ക് മാത്രമുള്ള 'തടസ്സമില്ലാത്ത പാരമ്പര്യമായി' തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റ് ശാഖകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, അത്തരം സ്വത്തിൽ, ആ ശാഖയിലെ പൂർവ്വികനായ ഒരാൾ സ്വയം ആർജ്ജിച്ച സ്വത്തുക്കളോ അല്ലെങ്കിൽ 'തടസ്സമുള്ള പാരമ്പര്യമോ' ഉൾപ്പെട്ടേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അത് കക്ഷികളുടെ പ്രവൃത്തികൾ വഴി, മറ്റ് ശാഖകളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട്, ആ ശാഖയുടെ മാത്രം അവിഭക്ത സ്വത്തായി

[9] 1901 SCC OnLine Mad 91

കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കാവുന്ന ആ ശാഖയിലെ ഒന്നോ അതിലധികമോ അംഗങ്ങൾ സ്വയം ആർജ്ജിച്ച സ്വത്തായിരിക്കാം."

ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, പിതാവോ, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഏറ്റവും മുതിർന്ന അംഗമോ, വലിയ കൂട്ടുകുടുംബത്തിനുള്ളിലെ ചെറിയ കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയുടെ കർത്തയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ ശാഖ, വലിയ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും വ്യതിരിക്തമായും എന്നാൽ അതിന് കീഴിലുള്ളതുമായ ഒരു യൂണിറ്റാണ്.

15. 1961-ലെ ഭാഗംവെപ്പിൽ, കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് ശാഖകളെയും അതത് ശാഖകളുടെ തലവന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഏറ്റവും മുതിർന്ന അംഗങ്ങളാണ് പ്രതിനിധീകരിച്ചത്, അതായത്, പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡ, മൊഗണ്ണഗൗഡ @ പുട്ടസ്വാമിഗൗഡ, എം.സി. രുദ്രപ്പ എന്നിവർ. ഈ ഭാഗംവെപ്പ് പങ്കിടീട്ട് മൂന്ന് ശാഖകളിലെയും അംഗങ്ങൾക്കും/അവകാശികൾക്കും സാധുവായതും ബാധകവുമാണ്. അതുപോലെ, 4-ാം പ്രതിയായ എം.ആർ. രാജശേഖറും നാല് വാദികളും തമ്മിലുള്ള ഭാഗം വെപ്പും അവരവരുടെ ശാഖകളിലെ പിതാവോ മൂത്ത അംഗമോ ആയ പ്രതിനിധികൾ വഴിയാണ് നടത്തിയത്.

16. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, **എം. അറുമുഖം v. അമ്മണിയമ്മാളും മറ്റുള്ളവരും**[10] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ സമീപകാല വിധി നമുക്ക് പരാമർശിക്കാം. അതിൽ, 1956-ലെ ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമത്തിലെ 6-ആം വകുപ്പ് പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"19. കർത്ത എന്നത് കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥനാണ്. അദ്ദേഹം കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത അംഗങ്ങളുടെ രക്ഷകർത്താവ് അല്ല. കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വ്യക്തിയുടെ അവിഭക്ത

[10] (2020) 11 SCC 103.

ഓഹരിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലൊഴികെ, അയാളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത ഹിന്ദുവിന്റെ സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവ് ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും എന്നാണ് നിയമത്തിലെ 6-ആം വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനർത്ഥം, അത്തരം സ്വത്തിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വ്യക്തിയുടെ ഓഹരി കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവിന് അധികാരമില്ല എന്നാണ്. കാരണം, സ്വത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ കർത്തയിന്മേലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും, കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തിയിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ ഈ നിയന്ത്രണം ബാധകമല്ല. കുടുംബസ്വത്ത് ഭാഗം വെക്കുകയും, ചില അംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഓഹരികൾ കർത്തക്ക് അനുകൂലമായി ഒഴിമുറിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, കർത്തയുടെ പേർക്ക് ഓഹരി ഒഴിമുറിയാക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വ്യക്തിയുടെ രക്ഷാകർത്താവാൻ കർത്തക്ക് കഴിയില്ല എന്നത് സുവ്യക്തമാണ്. കാരണം, അത് ഒരു അവകാശ വൈരുദ്ധ്യത്തിനിടയാക്കും. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അമ്മ മാത്രമായിരിക്കും സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവായി കണക്കാക്കപ്പെടുക. അതിനാൽ അവർ നടപ്പിലാക്കിയ ഏതൊരു പ്രമാണവും അസാധുവായതായി കണക്കാക്കില്ല. അങ്ങേയറ്റം പോയാൽ നിയമത്തിലെ 8-ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം റദ്ദാക്കാവുന്ന ഒരു രേഖ മാത്രമായിരിക്കും അത്. വാദിക്ക് പ്രായപൂർത്തിയാകുന്ന തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷത്തിനകം ഈ രേഖയെ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ വിധിന്യായത്തിൽ പുതിയതായി ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ഇത് **ശ്രീ നാരായൺ ബാൽ** (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിലെ വിധിന്യായ സാരാംശത്തിന് വിരുദ്ധവുമല്ല. **എം. അറുമുഖം** (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിൽ, ഒരു കൂട്ടുദായകന്റെ മരണത്തിന് ശേഷം നടക്കുന്ന സാങ്കൽപ്പിക ഭാഗംവെപ്പിനെക്കുറിച്ച്

പറയുന്ന ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമത്തിലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ള 6-ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കേസ് ആണ് കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്തത്. ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമപ്രകാരം, മരണപ്പെട്ട കൂട്ടുദായകന്റെ സ്വത്തിലുള്ള ദായക്രമം അതിജീവനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല മറിച്ച് അനന്തരാവകാശം വഴിയാണ് നിർണ്ണയിക്കുക. അതുകൊണ്ട്, പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച സ്വത്ത് വ്യക്തിഗതമായ സ്വത്താണ്. അത് ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്ത് അല്ല . ഇതിന്റെ ഫലമായി, ആ കേസിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വാദിക്ക് കർത്തയായ അവളുടെ പിതാവിന്റെ മരണശേഷം ഓഹരി പാരമ്പര്യമായി ലഭിക്കുകയിരുന്നു. ഈ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച സ്വത്ത് ഒരു പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത വ്യക്തിയുടേതായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അമ്മ മാത്രമായിരിക്കും സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവ് എന്നും, അവർ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മകൾക്ക് (അതായത്, വാദിക്ക്) വേണ്ടി നടത്തിയ ഒഴിമുറി അസാധുവാകില്ല എന്നും കോടതി വിധിച്ചു.

17. മേൽപറഞ്ഞ നിയമതത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഒഴിമുറി ആധാരം നടപ്പിലാക്കുന്ന സമയത്ത് തങ്ങളുടെ അമ്മ സ്വാഭാവിക രക്ഷാകർത്താവായി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, നാലാം പ്രതിയായ മൂത്ത സഹോദരന് തങ്ങളുടെ ശാഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്കാനും, അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അവകാശമോ അധികാരമോ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് മൂന്നാം ഹർജിക്കാരന് വാദിക്കാൻ കഴിയില്ല. മൂന്നാം ഹർജിക്കാരന്റെ പിതാവ് 1967-ൽ മരിച്ചതിനാൽ, ആ ശാഖയിലെ മൂത്ത സഹോദരനായ നാലാം പ്രതിക്ക് മാത്രമാണ്, ആ ശാഖയുടെ കർത്താവ് എന്ന നിലയിൽ, ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ ശാഖയ്ക്ക് വേണ്ടി സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നത്.

18. ശാഖയുടെ കർത്താവ് എന്ന നിലയിലോ, ശാഖാ തലവൻ എന്ന നിലയിലോ,

എം.ആർ. രാജശേഖറിന് (നാലാം പ്രതി) തന്റെ ശാഖയ്ക്ക് വേണ്ടി ലക്ഷ്യരേഖ പി-2 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഒഴിമുറി ആധാരം നിയമപരമായി നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നോ എന്നതാണ് രണ്ടാമതായി പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയം. ഈ വിഷയത്തിലുള്ള നിയമം സുവ്യക്തമാണ്. അതിനായി, **തമ്മാ വെങ്കട സുബ്ബമ്മ (മരണപ്പെട്ടു) എൽ.ആർ. v. തമ്മാ രത്തമ്മയും മറ്റുള്ളവരും**[11] എന്ന കേസിലെ വിധി പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ വിധിയിൽ ഹിന്ദു നിയമത്തിലെ നിയമപരമായ നിലപാട് ആഴത്തിലും വിശദമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. മെയ്ൻസിന്റെ ഹിന്ദു നിയമവും ആചാരങ്ങളും സംബന്ധിച്ച പ്രബന്ധത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം പതിപ്പിലെ 382-ആം ലേഖനവും[12], മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമത്തിലെ പതിനഞ്ചാം പതിപ്പിലെ 258-ആം ലേഖനവും[13] പരിശോധിച്ച ശേഷം,

---

[11] (1987) 3 SCC 294.

[12] "മെയ്ൻസിന്റെ ഹിന്ദു നിയമവും ആചാരങ്ങളും സംബന്ധിച്ച പ്രബന്ധത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം പതിപ്പിലെ 382-ആം ലേഖനത്തിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇങ്ങനെ വായിക്കാം: 'ഒരു മിതാക്ഷര കുടുംബത്തിലെ ഒരു കൂട്ടുദായകൻ തന്റെ അവിഭക്ത ഓഹരി ദാനമായി നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടദാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് പൂർണ്ണമായും അസാധുവാണ് എന്ന് എല്ലാ പ്രവിശ്യകളിലും ഇപ്പോൾ സുസ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു. . പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ, ഒരു കൂട്ടുദായകന് തന്റെ അവിഭക്ത കുടുംബ സ്വത്തിലെ (ചലിക്കുന്നതോ, അല്ലാത്തതോ ആയ) തന്റെ അവിഭക്ത ഓഹരി ഒരു അപരിചിതനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ബന്ധുവിനോ പോലും ദാനമായി നൽകാൻ കഴിയില്ല."

[13] മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമത്തിന്റെ പതിനഞ്ചാം പതിപ്പിലെ 258-ആം ലേഖനത്തിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇങ്ങനെ വായിക്കാം: 'അവിഭക്ത ഓഹരി ഇഷ്ടദാനം നൽകുന്നത് — (1) എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രയോഗത്തിലുള്ള മിതാക്ഷര നിയമം അനുസരിച്ച്, ഒരു കൂട്ടുദായകനും കൂട്ടുദായകസ്വത്തിലെ തന്റെ അവിഭക്ത ഓഹരി ദാനമായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അത്തരമൊരു ഇടപാട് പൂർണ്ണമായും അസാധുവായതിനാൽ, കൈമാറ്റം ചെയ്ത സ്വത്ത് തിരികെ നേടുന്നതിനുള്ള തന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ദാനം ചെയ്ത വ്യക്തിയെ തടയുന്ന തരത്തിലുള്ള വാദതടസ്സമോ മറ്റ് വ്യക്തിപരമായ തടസ്സങ്ങളോ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, മറ്റ് കൂട്ടുദായകരുടെ സമ്മതത്തോടെ തന്റെ ഓഹരി ദാനമായി നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുന്നതാണ്."

ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി:

> "17. എങ്കിലും, ഒരു കൂട്ടുദായകന് തന്റെ കൂട്ടുദായക സ്വത്തിലെ അവിഭക്ത ഓഹരി മറ്റ് എല്ലാ കൂട്ടുദായകരുടെയും മുൻകൂർ സമ്മതത്തോടെ മറ്റൊരു കൂട്ടുദായകനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അപരിചിതനോ ഇഷ്ട ദാനമായി നൽകാം എന്നത് ഒരു സ്ഥാപിത നിയമമാണ്. അത്തരമൊരു ദാനം തികച്ചും നിയമപരവും സാധുവുമായിരിക്കും."

ഈ വിധിന്യായം, ഒരു കൂട്ടുദായകൻ തന്റെ ഓഹരി ഇഷ്ടദാനമായി നൽകുന്നതും ഒഴിമുറിയാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും, അതുപോലെ ഒരു ശാഖയുടെ കർത്തയും അല്ലെങ്കിൽ തലവനും മറ്റ് കൂട്ടുദായകരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മറ്റ് എല്ലാ കൂട്ടുദായകർക്കും അനുകൂലമായി ഒരു ഒഴിമുറി നൽകുകയാണെങ്കിൽ, അത് സാധുവും നിയമപരവുമാണ് എന്ന് ഈ വിധിന്യായം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഒരു കൂട്ടുദായകന്റെ കൂട്ടുദായക സ്വത്തിലെ അവിഭക്ത ഓഹരി മറ്റ് കൂട്ടുദായകരുടെ മുൻകൂർ സമ്മതത്തോടെയാണ് നൽകുന്നതെങ്കിൽ, ആ ഇഷ്ടദാനവും അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിമുറിയും നിയമപരമായി പ്രാബല്യത്തിൽ വരും. ഇതേ രീതിയിൽ, മറ്റ് കൂട്ടുദായകരുടെ സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു കൂട്ടുദായകന് തന്റെ അവിഭക്ത ഓഹരി കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തിലെ മറ്റൊരു കൂട്ടുദായകന് ദാനമായി നൽകാവുന്നതാണ്.

19. ഒരു കൂട്ടുദായകന് തന്റെ ഓഹരി മറ്റ് കൂട്ടുദായകർക്ക് മൊത്തത്തിൽ പരിത്യജിച്ച് നല്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമത്തിന്റെ 22-ആം പതിപ്പിലെ 262-ആം ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത്. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരാൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം പേർക്കോ മാത്രമായി അങ്ങനെ നൽകാനാവില്ല. ഒന്നോ അതിലധികമോ കൂട്ടുദായകർക്ക് അനുകൂലമായി അദ്ദേഹം ഓഹരി പരിത്യജിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് മറ്റുള്ള മുഴുവൻ

കൂട്ടുദായകരുടെയും പ്രയോജനത്തിന് വേണ്ടിയാകണം. അല്ലാതെ ആർക്കനുകൂലമായാണോ അവകാശം പരിത്യജിച്ചത് അവർക്ക് മാത്രം വേണ്ടിയുള്ളതാകരുത് അത്. മെയ്ൻസിന്റെ ഹിന്ദു നിയമവും ആചാരങ്ങളും സംബന്ധിച്ച പ്രബന്ധത്തിന്റെ 17-ആം പതിപ്പിലെ 407-ആം ആർട്ടിക്കിളിലും സമാനമായ വിശദീകരണം നൽകുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ച്, തന്റെ ഓഹരി മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും അനുകൂലമായോ പരിത്യജിച്ചതാണെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടുദായകന് തന്റെ മുഴുവൻ അവിഭക്ത ഓഹരിയും മറ്റ് കൂട്ടുദായകർക്കോ കൂട്ടുദായകർക്കോ അനുകൂലമായി ദാനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഇഷ്ടദാനം എന്ന രൂപത്തിലുള്ള പരിത്യാഗം സത്തയിൽ ഒരു ഒഴിമുറിയായേക്കാം എന്നാണ് **തമ്മാ വെങ്കട സുബ്ബമ്മ** (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിലെ വിധി പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, മെയ്ൻസിന്റെ ഹിന്ദു നിയമവും ആചാരങ്ങളും സംബന്ധിച്ച പ്രബന്ധം നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. അത്തരമൊരു കൈമാറ്റം എല്ലാ കൂട്ടുദായകർക്കും പ്രയോജനകരമാണെങ്കിൽ, അത് സാധുവായതായി കണക്കാക്കപ്പെടും. അതുപോലെ, പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച സ്ഥാവര സ്വത്തിന്റെ പിതാവിനോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന അംഗത്തിനോ, ന്യായമായ പരിധിക്കുള്ളിൽ പുണ്യകരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ദാനങ്ങൾ നൽകാൻ അധികാരമുണ്ട് എന്നാണ് മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമത്തിലെ 22-ആം പതിപ്പ് പറയുന്നത്".[14]

20. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വായിക്കുമ്പോൾ, നാലാം പ്രതി നടപ്പിലാക്കിയ, 1969 മാർച്ച് 13-ലെ ലക്ഷ്യരേഖ പി-2 ഒഴിമുറി ആധാരം അസാധുവാണ് എന്ന് സാധുതയോടെ വാദിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ പ്രമാണത്തിന്റെ സാധുത തീരുമാനിക്കുന്നതിന് നിലവിലെ കേസിൽ മറ്റ് പല കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, കർത്തക്ക്

---

[14] മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമം, 22-ാം പതിപ്പിലെ 332-ഉം 333-ഉം പേജുകളിലുള്ള 223, 224 എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ കാണുക."

ലഭിക്കുന്ന ഉന്നതമായ അധികാരത്തെയും, അതിന്റെ ഫലമായി മറ്റ് അംഗങ്ങളെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കൂടുതൽ അവകാശങ്ങളെയും കടമകളെയും സംബന്ധിച്ച് നാം വീണ്ടും പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റ് കൂട്ടുദായകർ സമ്മതം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കർത്തക്ക് സ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയും. കൂടാതെ, കർത്തക്ക് കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത് കുടുംബത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയായവരോ, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരോ, വിധവകളോ ആയ എല്ലാ അവിഭക്ത അംഗങ്ങളുടെയും ഓഹരിയെ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒന്നുകിൽ നിയമപരമായ ആവശ്യത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രയോജനത്തിനോ വേണ്ടി വിലയ്ക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്[15]. നിയമപരമായ ആവശ്യകതയുടെ നിലനിൽപ്പ് തെളിയിക്കാൻ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളൊന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ അത് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. നിയമപരമായ ആവശ്യകതയുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചും, അത് എങ്ങനെ നിറവേറ്റണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള തീരുമാനത്തിൽ കർത്തക്ക് വിശാലമായ വിവേചനാധികാരം ഉണ്ട്[16]. എന്നിരുന്നാലും, നിയമപരമായ ആവശ്യകതയുടെ അഭാവം അല്ലെങ്കിൽ എസ്റ്റേറ്റിന് പ്രയോജനകരമല്ലാത്തത് എന്നീ പരിമിതമായ കാരണങ്ങളാൽ ഈ അധികാര പ്രയോഗത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നും നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

21. **കെഹാർ സിംഗ് (മരണപ്പെട്ട) നിയമപ്രതിനിധികളിലൂടെയും മറ്റുള്ളവരും v. നചിത്തർ കൗറും മറ്റുള്ളവരും**[17] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി, നിയമപരമായ ആവശ്യകത എന്ന ആശയം വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

---

[15] മേയ്നിന്റെ ഹിന്ദു നിയമവും ആചാരവും, 17-ാമത് പതിപ്പ്, ലേഖനം 385.

[16] മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമം, 22-ാമത് പതിപ്പ്, ലേഖനം 242A.

[17] (2018) 14 SCC 445.

"20. മുല്ല തന്റെ ക്ലാസിക് കൃതിയായ ഹിന്ദു നിയമത്തിൽ, ഒരു പിതാവിന് ഏതെങ്കിലും പാരമ്പര്യ സ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് അനുച്ഛേദം 254-ൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"അനുച്ഛേദം 254

പിതാവ് നടത്തുന്ന കൈമാറ്റം.— ഒരു ഹിന്ദു പിതാവിന്, കൂട്ടുദായക സ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ മറ്റ് കൂട്ടുദായകർക്കില്ലാത്ത, പ്രത്യേക അധികാരങ്ങളുണ്ട്. ഈ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്:

(1) അനുച്ഛേദം 223-ൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പരിധിക്കുള്ളിൽ, പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച ജംഗമ സ്വത്ത് ഇഷ്ടദാനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ, അനുച്ഛേദം 224-ൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പരിധിക്കുള്ളിൽ, പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച സ്ഥാവര സ്വത്തും ഇഷ്ടദാനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്;

(2) തന്റെ സ്വന്തം കടം തീർക്കുന്നതിനായി പാരമ്പര്യ സ്വത്ത് (ജംഗമമോ, സ്ഥാവരമോ), ആൺമക്കൾ, അവരുടെ ആൺമക്കളായ പേരക്കുട്ടികൾ, പേരക്കുട്ടികളുടെ ആൺമക്കൾ എന്നിവരുടെ ഓഹരികൾ ഉൾപ്പെടെ, വിൽക്കുകയോ പണയം വെക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. . എന്നാൽ, ഈ കടം ഒരു മുൻകാല കടം ആയിരിക്കണം, മാത്രമല്ല അത് അനൈതികമോ നിയമവിരുദ്ധമോ ആയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഉണ്ടാക്കിയതാകരുത് (അനുച്ഛേദം 294)."

21. നിയമപരമായ ആവശ്യകത എന്നാൽ എന്താണെന്ന് മുല്ല അനുച്ഛേദം 241-ൽ സംക്ഷിപ്തമായി പറയുന്നു:

"അനുച്ഛേദം 241

241. നിയമപരമായ ആവശ്യകത എന്താണ്. — അനുച്ഛേദം 240-ന്റെ പരിധിയിൽ താഴെ പറയുന്നവയെ കുടുംബ ആവശ്യകതകളായി പരിഗണിക്കുന്നു:"

(എ) സർക്കാർ നികുതികളും കുടുംബ സ്വത്തിൽ നിന്ന് അടയ്ക്കേണ്ട കടങ്ങളും തീർക്കുന്നത്;

(ബി) കൂട്ടുദായകർക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുമുള്ള ജീവിതച്ചെലവുകൾ;

(സി) പുരുഷ കൂട്ടുദായകരുടെയും കൂട്ടുദായകരുടെ പെൺമക്കളുടെയും വിവാഹച്ചെലവുകൾ;

(ഡി) ആവശ്യമായ ശവസംസ്കാര ചടങ്ങുകളും കുടുംബപരമായ ചടങ്ങുകളും നടത്തുന്നത്;

(ഇ) വസ്തു വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനോ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യമായ നിയമപരമായ വ്യവഹാരങ്ങൾക്കുള്ള ചെലവുകൾ;

(എഫ്) കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ തലവനെയോ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും അംഗത്തെയോ ഗുരുതരമായ ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവുകൾ;

(ജി) കുടുംബ ബിസിനസ്സിനോ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി എടുത്ത കടങ്ങൾ വീട്ടുന്നത്. പിതാവല്ലാത്ത ഒരു മാനേജരുടെ കാര്യത്തിൽ, കടം മുൻപുണ്ടായ കടമാണ് എന്ന് മാത്രം കാണിച്ചാൽ മതിയാകില്ല;

മേൽപ്പരാമർശംവ നിയമപരമായ ആവശ്യകത നിലവിലുണ്ടോ എന്ന്

തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള സൂചകങ്ങൾ മാത്രമല്ല, നിയമപരമായ ആവശ്യകത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പരിമിതമോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവചിക്കാൻ കഴിയുന്നതോ അല്ല. അതിനാൽ ഇത് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു കുടുംബ ബിസിനസ്സ് കാരണം ഉണ്ടായ നികുതി ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി സ്വത്ത് വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം കൈമാറ്റത്തെ നിയമപരമായ ആവശ്യകതയുടെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്."

(മുല്ലയുടെ ഹിന്ദു നിയമം, 22-ആം പതിപ്പ് കാണുക)

XX XX XX

26. നിയമപരമായ ആവശ്യകതയുടെ നിലനിൽപ്പ് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, കർത്ത നടത്തിയ വിൽപ്പനയെ മറ്റൊരു കൂട്ടുദായകന് (മകന്) ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമില്ല. വാദി തന്റെ പിതാവ് പ്രീതം സിംഗിനൊപ്പം കൂട്ടുദായകരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. നിയമപരമായ ആവശ്യകത നിലനിൽക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, അത്തരം വിൽപ്പനയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവകാശമില്ല. കൂടാതെ, വ്യവഹാരവസ്തു വിറ്റതിന് നിയമപരമായ ആവശ്യകതയില്ല എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായ ആവശ്യകതയുടെ നിലനിൽപ്പ് തെളിയിക്കാൻ പ്രതികൾ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ അപര്യാപ്തമോ അപ്രസക്തമോ ആയിരുന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകളേ ഇല്ല എന്നോ സ്ഥാപിക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് കഴിയാതെ വന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് കൂടുതൽ പ്രസക്തമാണ്."

22. നിലവിലെ ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ, കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കിടയിലെ ഐക്യമില്ലായ്മ കാരണം, അംഗങ്ങൾ കൂട്ടുകുടുംബ പദവിയിൽ നിന്ന് വേർപിരിയാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്ന്

ഭാഗപത്രം, ലക്ഷ്യരേഖ പി-1, വ്യക്തമാക്കുന്നു. കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തുക്കൾ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡ, മോഗണ്ണഗൗഡ @ പുട്ടസ്വാമിഗൗഡ, എം.സി. രുദ്രപ്പ എന്നീ മൂന്ന് സഹോദരന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചു. കൂട്ടുകുടുംബ പദവിയിലിരിക്കെ, 'എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും' 32,000/- രൂപയ്ക്ക് ഒരു സുരാനഷെട്ടിക്ക് ഈടാ വെച്ചിരുന്നു എന്ന് ഭാഗപത്രം, ലക്ഷ്യരേഖ പി-1, വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ കടം മല്ലേഗൗഡ ഏകദേശം 10 അണയും , എം.സി. രുദ്രപ്പ ഏകദേശം 6 അണയും തിരിച്ചടയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു, അതേസമയം മോഗണ്ണഗൗഡയ്ക്ക് ആ വായ്പ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു ഉത്തരവാദിത്തവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

23. കടം തിരിച്ചടച്ചു എന്നും, ഈടാ വെച്ച അവിഭക്ത ഹിന്ദു കുടുംബ സ്വത്തുക്കൾ, 1969 മാർച്ച് 13-ലെ ഒഴിമുറി ആധാരം, ലക്ഷ്യരേഖ പി-2, എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് സ്വതന്ത്രമായി എന്നതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട നിലപാടാണ്. ഒഴിമുറി ആധാരം, ലക്ഷ്യരേഖ പി-2 എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും കാരണങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് ഇനി കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള തെളിവുകളും വിവരങ്ങളും പരിശോധിക്കുകയാണ്.

24. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയിൽ, എം.ആർ. വിനോദ (പി.ഡബ്ലിയു-1) യുടെ എതിർവിസ്താരം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. വിസ്താരത്തിൽ 1961-ലെ ഹിന്ദു കൂട്ടുകുടുംബ സ്വത്തുക്കളുടെ ഭാഗംവെപ്പിനിടെ, തർക്കത്തിലുള്ള ഈ സ്വത്ത് പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയ്ക്ക് തന്റെ ഓഹരിയായി ലഭിച്ചു എന്ന് അവർ സ്ഥിരീകരിച്ചു. തൽഫലമായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, ഈ സ്വത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ ശാന്തപ്പയിലേക്ക് (ഒന്നാം പ്രതി) കൈമാറി. സുരാനഷെട്ടിയ്ക്ക് നൽകാനുണ്ടായിരുന്ന കടം തിരിച്ചടച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച്, പ്രഥമ അപ്പീൽ കോടതി ശാന്തപ്പയുടെ (ഡി.ഡബ്ലിയു-1) മൊഴി പരിശോധിച്ചു. ഡി. ഡബ്ലിയു-1 ന്റെ മൊഴിപ്രകാരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡ, പണയം ഒഴിപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് മൈസൂർ കോടതിയിൽ ഒരു വ്യവഹാരം ഫയൽ

ചെയ്യുകയും, അത് 33,000/- രൂപയ്ക്ക് ഒത്തുതീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തുകയിൽ 25,000/- രൂപ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയും 8,000/- രൂപ എം.സി. രുദ്രപ്പയും ആണ് പണയം ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി നൽകിയത്[18]. അതുകൊണ്ട്, ഭാഗപത്രത്തിൽ (ലക്ഷ്യരേഖ പി-1) നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്ന തുകയേക്കാൾ കൂടുതലായി, ബാധ്യതയുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം വഹിച്ചത് പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയാണ്.

ഈ നിയമപരമായ ഖണ്ഡികയുടെ മലയാള പരിഭാഷ താഴെ നൽകുന്നു:

25. രണ്ടാം പ്രതിയും[19], ഒൻപതാം പ്രതിയും, മൂന്നാം പ്രതിയും തങ്ങളുടെ പ്രധാന വിസ്താരത്തിൽ 1961-ലെ ഭാഗംവെപ്പ് സമയത്ത്, സുരാനഷെട്ടിയിൽ നിന്ന് എടുത്ത വായ്പ സംബന്ധിച്ച ഒരു വ്യവഹാരം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അത് പിന്നീട് മൈസൂർ കോടതിയിൽ തീർപ്പാക്കി എന്നും സമ്മതിച്ചു. കൂടാതെ, പണയം ഒഴിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനായുള്ള കേസിനുള്ള കോടതിച്ചെലവുകൾ ആര് വഹിച്ചോ അവർക്കാണ് വസ്തുവിന്റെ അവകാശം എന്നതിനാൽ ഹർജിക്കാർക്ക് വ്യവഹാര വസ്തുവിൽ യാതൊരു അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ തുക തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനായി, ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവായ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയാണ്, എം.സി. രുദ്രപ്പ നൽകിയ 8,000/- രൂപ ഒഴികെ, മുഴുവൻ ചെലവും വഹിച്ചത്. അതിനുശേഷം അവകാശസ്ഥിതിയും സംശയങ്ങളും ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി

---

[18] വിചാരണക്കോടതിയിലെ വാദത്തിനിടെ, വീണ്ടെടുക്കലിനായുള്ള കോടതി നടപടിക്രമങ്ങൾ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയാണ് നോക്കി നടത്തിയിരുന്നത് എന്നാണ് 1-ഉം 3-ഉം പ്രതികൾ വാദിച്ചത്. കൂടാതെ, കോടതി കാര്യങ്ങൾ ആര് നോക്കി നടത്തിയോ അവർക്ക് വ്യവഹാര ഭൂമി നൽകണം എന്നും വാദിച്ചു.

[19] രണ്ടാം പ്രതിയായ എച്ച്.എം. പുട്ടപ്പ, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയിൽ വെച്ച് വാദി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിച്ചെങ്കിലും, വിചാരണക്കോടതിയിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം നൽകിയ മൊഴിക്ക് അത് ഒരു കോട്ടവും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ നിലവിലെ അപ്പീലിനെ അത് കാര്യമായി ബാധിക്കില്ല.

1969-ൽ ലക്ഷ്യരേഖ പി-2 ഒഴിമുറി ആധാരം നിർവ്വഹിച്ചു.

26, 1968-ൽ പണയം തീർത്തുവെന്നും, ഒന്നാം പ്രതിയായ എം. ശാന്തപ്പയുടെ പിതാവ് പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയ്ക്ക് 1962-63 മുതൽ തന്നെ വസ്തുവിൽ അവകാശം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നും രേഖപ്പെടുത്തുന്ന അവകാശ രേഖ, ലക്ഷ്യരേഖ ഡി-2 വിനേയും വിചാരണക്കോടതി ആശ്രയിച്ചു. ഭ്രമിയുടെ സൂചിക, ലക്ഷ്യരേഖ ഡി-3 ലെ 18-ആം കോളത്തിൽ, പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയും നഞ്ചേഗൗഡയുടെ മകൻ മോഗണ്ണഗൗഡയും ചേർന്ന് സുരാനഷെട്ടിയിൽ നിന്ന് വസ്തു മോചിപ്പിച്ചു എന്നും, അവർ തമ്മിൽ ധാരണയായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയ്ക്ക് അനുകൂലമായി അവകാശങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തു എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്യരേഖ ഡി-2, ഡി-3 എന്നിവയിലെ പണയ ഒഴിപ്പിക്കൽ കത്തുകൾ വിചാരണക്കോടതി കൂടുതൽ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, സ്വത്ത് പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയുടെ ഓഹരിയിൽ വന്നതായി നിരീക്ഷിച്ചു.

27. എം.പി. ബസവരാജുവിനും എം.ആർ. രാജശേഖറിനും തങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശമോ താൽപ്പര്യമോ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനായി 1,000/- രൂപ നൽകി എന്നും, അതിനോട് അവർ സമ്മതിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും, മാത്രമല്ല കൈയൊഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് പോലും അവർക്കും അവരുടെ കുടുംബത്തിനും വ്യവഹാര വസ്തുവിൽ അവകാശമോ താൽപ്പര്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും ലക്ഷ്യരേഖ പി-2 ഒഴിമുറി ആധാരം പറയുന്നു. പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയുടെ ശാഖയുടെ അവകാശങ്ങളെയും താല്പര്യങ്ങളെയും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു രേഖയായിരുന്നു ലക്ഷ്യരേഖ പി-2 ഒഴിമുറി ആധാരം.

28. പണയം തീർക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചത് പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയാണെന്നും, പണയമോചന വ്യവഹാരത്തിലെ നിയമപരമായ നടപടികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തത്

അദ്ദേഹമാണ് എന്നും രേഖകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. 1961 ഏപ്രിൽ 15-ലെ ഭാഗപത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് പോലെ, കുടുംബത്തിലെ "എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും" ഈടട് വെച്ചിരുന്നതിനാൽ, പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡ നടത്തിയ ഈ തിരിച്ചടവ് മുഴുവൻ കുടുംബത്തിനും പ്രയോജനകരമായി മാറി. അതനുസരിച്ച്, 1961 ഏപ്രിൽ 15-ലെ ഭാഗപത്രത്തിൽ (ലക്ഷ്യരേഖ പി-1) കാണുന്നത് പോലെ മൂന്ന് ശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ധാരണയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡ ഏറ്റെടുത്ത കടം തിരിച്ചടച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലമായിട്ടാണ് എം.ആർ. രാജശേഖറും എം.പി. ബസവരാജുവും പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയ്ക്ക് അനുകൂലമായി ഈ ഒഴിമുറി നടത്തിയത്. എം.ആർ. രാജശേഖർ, തന്റെ ശാഖയിലെ മൂത്ത അംഗം എന്ന നിലയിൽ നടത്തിയ ഈ ഒഴിമുറി, കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് ശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള ധന ഇടപാടുകൾ പരിഹരിച്ചതിനാൽ, ആ ശാഖയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും പ്രയോജനകരമായി. രാജശേഖർ ശാഖയ്ക്ക് വീതം വെച്ച സ്വത്തുക്കൾ പണയത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഗണ്യമായ തുക നൽകിയ പട്ടേൽ മല്ലേഗൗഡയ്ക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള കടം തീർപ്പാക്കേണ്ടത് നിയമപരമായ ആവശ്യകതയായിരുന്നതിനാൽ, എം.ആർ. രാജശേഖറിന് തന്റെ ശാഖയുടെ കാര്യനിർവ്വാഹകൻ എന്ന നിലയിലുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് സ്വത്തിലെ ഓഹരി കൈയൊഴിയാൻ യോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. തൽഫലമായി, കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ തന്റെ ശാഖയുടെ തലവൻ എന്ന നിലയിൽ നാലാം പ്രതി നടപ്പിലാക്കിയ 1969 മാർച്ച് 13-ലെ ഒഴിമുറി ആധാരം (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2), നിയമപരമായ ആവശ്യകതയ്ക്ക് വേണ്ടിയും, തന്റെ ശാഖയ്ക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സ്വത്തിന് പ്രയോജനകരമായതിനാലും ചെയ്ത ഒരു ഇടപാടായിരുന്നു.

29. ഒരു ഇടപാട് അസാധുവാണോ എന്നതും, ഈ പ്രത്യേക കേസിൽ ഒഴിമുറി

സാധുവാണോ എന്നതും, പ്രാഥമികമായി രേഖകളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഇതിനായി കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ഇടപാടിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ രൂപത്തിൽ നിന്നോ തലക്കെട്ടിൽ നിന്നോ അല്ല, മറിച്ച് അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ നിന്നാണ്. ഒരു പ്രമാണത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള പേരിന് കാര്യമായ പ്രാധാന്യമില്ല. പ്രമാണത്തെ അതിന്റെ സാഹചര്യ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ. നേരത്തെ ചർച്ച ചെയ്ത വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, നിയമപരമായ ആവശ്യകത അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തിന്റെ പ്രയോജനം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും തർക്കം ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ഈ ഒഴിമുറി ആധാരത്തെ പൂർണ്ണമായും അസാധുവായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നില്ല.

30. അന്യായത്തിൽ, ഈ ഹർജിയിലെ അപ്പീൽവാദി ഉൾപ്പെടെയുള്ള വാദികൾ, തങ്ങളുടെ പിതാവായ എം.സി. രുദ്രപ്പ 1967-ൽ മരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് തങ്ങൾക്ക് കൈവന്ന ഓഹരിയുടെ അനന്തരാവകാശത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല തങ്ങളുടെ അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചത്. മൂന്നാം വാദി ഈ അപ്പീലിൽ ഒരു സാങ്കൽപ്പിക ഭാഗം വെക്കലിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ അത്തരമൊരു വാദം ഉന്നയിക്കാൻ മൂന്നാം വാദിയെ അനുവദിക്കാനാവില്ല. കാരണം, അത് വാദതടസ്സം, മൗനാനുവാദം, പുനഃസ്ഥാപനത്തിനുള്ള അവകാശം തുടങ്ങിയവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വസ്തുതാപരമായ പ്രതിരോധങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർ കക്ഷികളായ പ്രതിഭാഗത്തെ അനീതികരമായി തടയും. കൂടാതെ, വ്യവഹാരം കാലഹരണ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരും എന്ന പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദവും അവർക്ക് ഉന്നയിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരും. അത് താഴെ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

31. ഇനി നമുക്ക് കാലഹരണം എന്ന വിഷയത്തിലേക്ക് കടക്കാം. 1969 മാർച്ച് 13-ലെ ഒഴിമുറി ആധാരത്തിന്റെ (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2) സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള വ്യവഹാരം 1994 നവംബർ 18-നാണ് ഫയൽ ചെയ്തത്.

32. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഈ കേസിന് പ്രസക്തമായ കാലഹരണ നിയമത്തിലെ ഷെഡ്യൂളിലെ അനുച്ഛേദം 58, 59, 60, 109 എന്നിവ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്:

വ്യവഹാരത്തിന്റെ വിവരണം	**കാലഹരണ കാലയളവ്**	**കാലയളവ് കണക്കാക്കി തുടങ്ങുന്ന സമയം**
58. മറ്റേതെങ്കിലും പ്രഖ്യാപനം നേടുന്നതിന്.	മൂന്ന് വർഷം	വ്യവഹാരം സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ആദ്യമായി ലഭിക്കുമ്പോൾ.
59. ഒരു കരണമോ രേഖയോ വിധിയോ റദ്ദാക്കുവാ നോ അസാധുവാക്കുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കരാർ അസാധുവാക്കാനോ വേണ്ടി.	മൂന്ന് വർഷം	രേഖയോ വിധിയോ റദ്ദാക്കാനോ കരാർ അസാധുവാക്കാനോ വാദിക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന വസ്തുതകൾ ആദ്യമായി അയാളുടെ അറിവിൽ വരുമ്പോൾ.
60. ഒരു വാർഡിന്റെ രക്ഷാധികാരി നടത്തിയ സ്വത്ത് കൈമാറ്റം റദ്ദാക്കാൻ.		

(a) പ്രയാപൂർത്തിയായ വാർഡ് നൽകുന്ന വ്യവഹാരം. (b) വാർഡിന്റെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധി) നൽകുന്ന വ്യവഹാരം -	മൂന്ന് വർഷം	വാർഡിന് പ്രായപൂർത്തിയാകുമ്പോൾ.
(i) വാർഡ് പ്രായപൂർത്തിയായി മൂന്ന് വർഷത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ.	മൂന്ന് വർഷം	വാർഡിന് പ്രായപൂർത്തി ആകുമ്പോൾ.
(ii) വാർഡ് പ്രായപൂർത്തി ആകുന്നതിന് മുമ്പ് മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ.	മൂന്ന് വർഷം	വാർഡ് മരിക്കുമ്പോൾ.
109. മിതാക്ഷര നിയമ അനുസരിച്ച് ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഹിന്ദു, തന്റെ പിതാവ് നടത്തിയ പാരമ്പര്യ സ്വത്തിന്റെഅന്യാധീനപ്പെടുത്തൽ റദ്ദാക്കാൻ നൽകുന്ന വ്യവഹാരം.	പന്ത്രണ്ട് വർഷം	സ്വത്ത് കൈമാറി ലഭിച്ചയാൾ അതിന്റെ കൈവശാവകാശം എടുക്കുമ്പോൾ.

33. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അനുച്ഛേദം 60 ഇവിടെ ബാധകമാകില്ല, കാരണം ഇത് ഒരു രക്ഷാധികാരി ഒരു വാർഡിന്റെ സ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്ത കേസല്ല. മിതാക്ഷര നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന പാരമ്പര്യ സ്വത്ത് സംബന്ധിച്ച്, പിതാവ് നടത്തിയ അന്യാധീനപ്പെടുത്തൽ റദ്ദാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള വ്യവഹാരത്തിനാണ് അനുച്ഛേദം 109

ബാധകമാകുന്നത്. അനുച്ഛേദം 109 അനുസരിച്ച്, സ്വത്തിന്റെ കൈവശം അന്യാധീനപ്പെട്ട് 12 വർഷത്തിനുള്ളിൽ അത്തരം വ്യവഹാരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കണം. ഈ കോടതി അനുച്ഛേദം 109 പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഒഴിമുറി ആധാരം (ലക്ഷ്യരേഖ പി-2) പട്ടേൽ മെല്ലെഗൗഡ ശാഖക്കനുകൂലമായി നാലാം പ്രതിയുടെ പേർക്ക് നിർവ്വഹിച്ച് ഏകദേശം 24 വർഷത്തിനുശേഷവും 3-ാം വാദി 1973-ൽ പ്രായപൂർത്തിയായി ഏകദേശം 21 വർഷത്തിന് ശേഷവും 1994-ലാണ് ഈ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തതെന്നതിനാൽ അനുച്ഛേദം 109 പ്രകാരം, ഈ കേസിന് കാലഹരണ തടസ്സം ബാധകമാകും. ഈ കാരണത്താൽ തന്നെ, അനുച്ഛേദം 58 പ്രകാരം വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം സിദ്ധിച്ച തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ഇത് ഫയൽ ചെയ്തത് എന്നതിനാലും അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം, കരണമോ വിധിയോ റദ്ദാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ കരാർ അസാധുവാക്കാനോ വാദികൾക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന വസ്തുതകൾ ആദ്യമായി അവരുടെ അറിവിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ഈ വ്യവഹാരം സമർപ്പിച്ചത് എന്നതിനാലും കാലഹരണ നിയമത്തിലെ നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 58, 59 എന്നിവ പ്രകാരവും വ്യവഹാരം കാലഹരണപ്പെടും. തങ്ങൾ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് രണ്ട് മാസം മുമ്പ് വരെ തങ്ങളുടെ മൂത്ത സഹോദരനായ നാലാം പ്രതി ഒഴിമുറി ആധാരം എഴുതിക്കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് അറിയില്ലായിരുന്നു എന്നും അജ്ഞരായിരുന്നു എന്നുമുള്ള വാദികളുടെ പ്രകടവും വ്യാജവുമായ വാദം ഹൈക്കോടതി ശരിയായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം.

34. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ കോടതി ഈ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയുകയും ഒപ്പം വ്യവഹാരം കാലഹരണ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ആയതിനാൽ അത് തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതനുസരിച്ച് വിധി

തയ്യാറാക്കുന്നതാണ്. ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.